



تاریخ صلح، تاریخ زنانه

گفتاری از **نعمت‌الله فاضلی**
به مناسبت روز جهانی صلح



حصر ممنوعه‌ها می‌شکنند؟

بررسی اظهارات وزیر اقتصاد و رئیس بانک مرکزی
در باره امکان‌های جدید برای رفع انحصار تولید در کشور



شجریان به مثابه فرهنگ ایرانی

یادداشتی از **عطانوییدی** پژوهشگر موسیقی
به مناسبت زادروز خسرو آواز ایران



و اینک جنگ

بازخوانی خاطرات چهره‌های سیاسی و نظامی درباره شروع جنگ ایران و عراق

بررسی اقدامات مرحله به مرحله اسرائیل برای حمله زمینی به جنوب لبنان

زمینه‌سازی جنگ



پل پیلار استاد روابط بین‌الملل دانشگاه جورج تاون

یکی از محرک‌های اصلی، انگیزه‌های شخصی بنیامین نتانیاهو بوده است که ادامه و حتی تشدید جنگ را تنها بلیت خود برای حفظ ائتلاف راست افراطی می‌داند. بنابراین در قدرت باقی می‌ماند و همچنین روزی را که قرار است اتهامات فساد او مورد بررسی قرار گیرد به تعویق می‌اندازد. محرک دیگر احساسی است که شامل نفرت گسترده اسرائیل از اعراب است که پس از حمله حماس به اسرائیل، شدیدتر شد. عملیاتی به این بزرگی و پیچیدگی که شامل نفوذ به خطوط عرضه و احتمالاً ایجاد شرکت‌های جعلی می‌شود، باید از مدت‌ها قبل برنامه‌ریزی و آغاز می‌شد.



آزمین منتظری دبیر گروه دیپلماسی و بین‌الملل

مشکل اسرائیل این است که عملیاتش در جنوب لبنان را احتمالاً نمی‌تواند بدون دریافت سیگنال واضح حمایتی از سوی آمریکا آغاز کند و بعید است که دولت آمریکا قبل از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در ماه نوامبر چنین سیگنالی به اسرائیل ارسال کند. ارتش اسرائیل و کابینه جنگ اسرائیل تمایل دارند اطمینان حاصل کنند که از حمایت ایالات متحده در حمله به جنوب لبنان برخوردار خواهند بود و در صورت حمله به جنوب لبنان که نقض فاحش قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل به حساب می‌آید، واشنگتن در شورای امنیت از آنها حمایت خواهد کرد.

علی امیری دانشیار گروه کامپیوتر دانشگاه زنجان

پیچرها به دلیل نیاز به امنیت، مقاوم بودن در برابر اختلالات، اغلب از پروتکل‌های ارتباطی مبتنی بر امواج رادیویی مانند FLEX و POCSAG استفاده می‌کنند. معمولاً امنیت در این پروتکل‌ها محدود بوده و ضروری است در کار پرده‌های حساس از رمزنگاری‌های سفارشی و مدیریت کلید استفاده شود. از نظر ساختار ارتباطی، این پیچرها معمولاً در قالب یک شبکه خصوصی رادیویی، پیام‌ها را به صورت متمرکز یا توزیع شده از طریق شبکه‌های رادیویی خاص ارسال می‌کنند.



سرمقاله

پیش شرط‌های وحدت اسلامی

هفته وحدت از ابتدای انقلاب در تقویم ایران قرار گرفت و همه‌ساله در باره آن گفت‌وگو شده و بیانه‌هایی هم طبق معمول صادر شده است. چشم‌انداز وحدت اسلامی بسیار زیبا و امیدبخش است. ولی واقعیات موجود نشان‌دهنده چند نکته ناامیدکننده است. اول اینکه، اگر در این چند دهه دورتر از این هدف نشده باشیم، به احتمال فراوان نزدیک‌تر نیز نشده‌ایم. دوم اینکه، تنش‌های درونی ملل اسلامی بسیار بیشتر از تنش‌های بیرونی آنان است. چه تنش‌های درون یک کشور و چه با کشور اسلامی دیگر. مشکل مهم‌تر بعدی این است که شکاف میان کشورها از حیث اقتصادی در حال افزایش است و این به عنوان مانع در شکل‌گیری هر اتحادی عمل می‌کند. از این رو، باید طرحی نو در انداخت. اگر رویکردهای قبلی رسیدن به وحدت موفق بودند، امروز شاهد واکنش مؤثر و یکپارچه ملل اسلامی در برابر اسرائیل بودیم. اتفاقی که پیشتر حداقل دویار شاهد آن بوده‌ایم. یک بار در جریان آتش‌زدن مسجدالاقصی در سال ۱۳۴۸ است و بار دیگر در جریان جنگ ۱۹۷۳ است که با تحریم نفتی حامیان غربی اسرائیل همراه شد و بحران بزرگ انرژی و اقتصادی در جهان غرب ایجاد کرد. ولی این دو اقدام موقتی بودند و هیچ‌گاه به اتحادی پایدار تبدیل نشد. چرا؟ شاید اولین مشکل اجرای هر سیاستی از این دست بی‌توجهی یا کم‌توجهی به مفهوم دولت-ملت و منافع ملی است. این مرزهایی که امروز می‌بینیم و این کشورهایی که هر کدام خود را یک دولت و ملت متفاوت از دیگری می‌دانند و مقدم بر وجه اسلامیت مردم، خود را تعریف می‌کنند، در گذشته وجود نداشته‌اند. در قدیم، سرداری به نام صلاح‌الدین ایوبی از خطه کردستان، بیت المقدس و فلسطین را از تصرف صلیبیون خارج کرد؛ ولی امروز حتی کشورهای همسایه اسرائیل نیز با یکدیگر اتحاد سازنده‌ای ندارند. اولین و آخرین آنها اتحاد مصر و سوریه در ۱۹۵۸ بود که پس از شکل‌گیری رهبری جمال عبدالناصر در مصر رخ داد که خیلی زودتر از آنچه گمان می‌رفت، از هم پاشید. مشکل کجاست؟ پیش شرط تحقق وحدت کدام است؟

با تاکید بر پیام وحدت ایران به جهان و انتقاد از تفرق مسلمانان

رهبری: باید در درون متحد باشیم

اگر می‌خواهیم پیام وحدت ما در دنیا صادقانه تلقی شود، باید در درون خود متحد عمل، و به سمت اهداف حقیقی حرکت کنیم و اختلاف نظر و سلیقه نباید در همدستی و هم‌بازویی ملت تأثیر بگذارد. طرف جنایت صهیونیست‌ها مردان جنگی نیستند، بلکه آحاد مردمند.



مسافر نیویورک

ارزیابی سفر رئیس جمهور به آمریکا
و حضور او در مجمع عمومی سازمان ملل
در گفت‌وگو با کوروش احمدی و رحمن قهرمانپور
ویادداشتی از ستار عزیز استاد حقوق بین‌الملل

